

Αντίγραφον.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτραπμένος τὰ τῆς
Ἑλλάδος.

πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν Υπουργόν.

Ἀριθ: 228.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 31 Ιανουαρίου 1872.

Ἀπόρρητος.

Κύριε Προέδρε,

ἔαβον τὰ ἀπὸ 25 ἰουανίου καὶ ἰσ' ἀριθ:
192 ~ 194 ἀπόρρητον ἔγγραφον τῆς Υμετέρας ὑποχρέσεως,
καὶ ἐνταυτοῦς ἵδον ἐκτελεστικῶς τὴν δια-
ταγὴν τῆς ὑμετέρας ἐκτελέσεως καὶ ἐκτελέσεως κατὰ τὴν
ἀρχὴν. Δυστυχῶς, ἀπὸ τῶν ἐκτελέσεων οἱ ἀδελφοὶ
ἐπιμεληδύνες, ὡς προέβλεπε ὁ ἅγιος Διόριον, μίμνον
καὶ τὴν διαπραγματικὴν ταύτην πολεμικὴν καὶ ἐν-
μὲν τὸ ἐχθρὸς "ὁ τύπος", γραφομένη ὑπὸ τὰς με-
μνύσεως τοῦ ἀρνητικῶν Ἀρχιεπισκοπῆς, κατεχόμενον ἁ-
πλογραφίαν ἴδον ἐξ Ἀθηνῶν προερχομένη ἐν τῇ
μὴ χαρακτηριστῶς ὡς ἑαυτοῦ.

Σημειωτικὸν δὲ ὅτι ἀπαντες οἱ ἔχοντες τὸ
δαρὸς τὰ ἐνέγκωσις διαπραγματικὴν τὴν πρῶτην
ὅπως προσοφρύνονται παρὰ τῶν ἀντιτῶν ταύτων
σημειῶν.

Ὁ Μητροπολίτης Διόριον δὲ συνεστα-
νόμενος καὶ παιδείας. Ἀλλ' ἡ ἐπερβορμὴ τῶν

εὐδοκία ἀμειβοῖ τὰ προνομήματα ἑαυτῶν. Ὁ ἅγιος
 Δέμιος ἐμεταγγίεται τὸ Βουλγαρικὸν γένημα
 ὅπως παρουσιάζονται δημοτικότητες καὶ ἀνάβη
 υς τὸν Πατριάρχικον θρόνον. Διὰ τῶν ἐνδεῶν ἑαυτῶν
 κατιέρδωσι, πατριαρχικὸς τὸν Τρηγορίον, καὶ ἐ-
 ρειδὶον τὰ πράγματα ἐπὶ τοσούτων, ὥστε καὶ ἵν' ἐγ-
 γινῇ τὸ Βουλγαρικὸν γένημα προσέγγειν εἰς τὴν
 γῆν τὸν, ὁ Πατριάρχης Τρηγόριος πτοχὸς ἐν
 τῶν γυναικῶν τὸν ὥπον, πρῶτον ἀναιρούμενος,
 καὶ ἄφ' οὗ ἐπρόκειτο τὴν Οἰκουμένην διόδοι,
 ἐπὶ τῆς παρηγῆς καὶ δεικνύοντος τὴν Πύξιν ἐν
 πρότασιν ἑαυτοῦ. Τὸ αὐτὸ ἀπαρρῶντος συμβαίνει καὶ
 τὸν γεραιὸν Ἀνδρέον, ὅςτις πρῶτος δάριος καὶ ἐ-
 νερημύδης ἀνάβη τὸν **ΑΚΑΔΗΜΙΑ** θρόνον,
 μετεβήθη ἥδη ἰσχυρὸς καὶ διατεγγ' ὑπὸ τῶν ἐπι-
 ροῶν τὸν Μητροπολίτην Δέμιον, ὅςτις ἐποφθαλμῶν
 καὶ τὸν διαδεδῆ ἄφ' οὗ τὸν παρὰ τὴν εἰς διαφορά
 ἄτοπα καὶ τὸν ἀναγκαῖον καὶ παρατενδῆ ὡς ὁ
 προκάλεχος ἑαυτοῦ.

Ὡς τοῖτοις ὁ Μητροπολίτης Δέμιος με-
 ούται παρὰ τῆς Ρωσικῆς Προβιάς, δι' ἰστορίας
 παρὰ τῆς Πύξιν καὶ ὁ ἰδιωτικὸς τὸν βίος τῶν
 ἡμετέων κακογερμῶν καὶ ἐποπρῆς, ὥστε ἡ
 εἰς τὴν Οἰκουμένην θρόνον ἀνάβησις ἥδη
 ἡδὲ οὐκ ὀλίγη διὰ τὴν Μεγάλην Συνοχίαν.
 Τὰ ὅσα ταῦτα ἐνέμειον καὶ οὐκ εἶναι

καὶ οὐκ ἔστιν ἡ Συνοχία ἐν Ἀνατολίᾳ Συνο-
 χίαν. Τοῖτον δι' ἡμῶν γένεσιν, ὡς ἡ Βουλγαρὶ-
 ἐπὶ τῶν δι' ἑρῶν γένεσιν, ὡς Οἰκουμένην
 Πατριάρχον ἐμεταγγίεται τὸ γένημα εἰς τὴν
 κατὰ τὴν Συνοχίαν.

Ἐγχεῖται δι' τὴν ἰδίαν ἐπιτροπὴν ἐν
 πύξιν ὑπὸ τῶν συγγενῶν ὅπως ἀσχετῶν
 εἰς τὴν γῆν τοῦ Βουλγαρικῶν γένεματος, ἄφ' οὗ
 οἱ Βουλγαροὶ ἀπομεινύονται ὡς πρᾶξις αἵματος.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς Συνοχίας
 διέβησαν ὁ Πατριάρχης καὶ τὴν Πύξιν διὰ τὸν
 ἐν ἀνταρᾷ συναπτομένην λαμπρὸν. Οἱ Μὲν
 Βερίης καὶ τὸν γῆν τοῦ λαμπρῶν, τοσούτων
 παρὰ τὴν **ΑΚΑΔΗΜΙΑ** γένεσιν "λαμπρῶν",
 ὥστε ἑαυτοὺς ἀπνέμειν ἀπᾶντων εἰς τὸ Πα-
 τριάρχον καὶ, ὡς ὁμογενῆς εἰς τὴν ἐρῶν.
 ἐν τῇ ἐνδεῇ παρὰ τῷ Μ. Βερίῳ
 ὅπως ἀνακαταστή τὰς ἐρῶς ἑαυτοῦ, ἥδη
 πενδύει εἰς τὴν Βουλγαρικὴν συγγένειαν διὰ
 ταύτην χορηγῶν τὴν ἄσφαι καὶ προδῆ εἰς
 τὴν ἐνδεῇ τὸν ἑαυτοῦ.

Ἡ ἀπόφασιν τῆς συγγενείας γυναι-
 κείας διερρηκῶς ὁρᾷ καὶ διαισθᾶται
 ἐν τῇ ἐνδεῇ ἐπιδεῖν τὴν πρᾶξιν
 τῆς διαισθᾶ καὶ πραγματοποιηθῇ ὡς πρᾶξιν
 αὐτῆς μίτος;

Διὰ τῶν μέσων ὁ Βουλγαρὸς γὰρ δίδει
ἀπομυρῖζον τὸ πρᾶξιν ἀνοσοῦργημα;

Δὲν ὑπάρχει ἄρα με φόβος μὴ σκεπῇ τὸ
ἐναντίον καὶ ὁ Βουλγαρὸς γὰρ, συμπεριωδῇ
ἀντὶ τὰ ἀπομυρῖζον τὸ διαπραχθῆν ἀνοσοῦρ-
γημα καὶ ἐπὶ τὸ οὐχίμα;

ὑπαιδισατος

(ὑπὸ) D. Ραῖνς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Αντίγραφον.

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτετραμμένοι τὰ τῆς
Ἑλλάδος.

πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Υπουργόν.

Αριθ: 228.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 31 Ιουνίου 1872.

Απόρρητος.
~~~~~

Κύριε Προέδρε,

ἔαβον τὰ ἀπὸ 25 ὑσταμένων καὶ νῦν ἀριθ:
142 ~ 144 ἀπόρρητων ὑφ' ὀνόματι τῆς Υπουργίας ὑποχρεωτοί,
καὶ ἐνταυτοῦς ἵδωμεν ὅτι ἐκδιτυμμάσκει τὴν δια-
κρίτικὴν γλῶσσαν καὶ ἐκφράζει παρὰ τῷ Πα-
τριάρχῃ. Δυστυχῶς τινὲς τῶν ἐπιμαρτυρῶν αὐτῶν ἀλλοτρίων
ἐκπεμπέντων, ὡς προσηγορεύει ὁ ἅγιος Διόνης, μίμνηται
τὴν διαγραμμικὴν ταύτην πολιτείαν καὶ ἐν-
μυσί τις ἐχάρις "ὁ τύπος", γραφομένη ὑπὸ τὰς με-
μνύσας τοῦ ὑπομνήσαντος Ἀρχιεπίου, κατεχέρωνται ὑ-
πογραφαίαν ὅπως ἐξ Ἀθηνῶν προερχομένη ἐν ᾗ
μὴ χαρακτηρίζῃ ὡς ἑαυτοῦ.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἀπαντες οἱ ἔχοντες τὸ
δάκτυλον καὶ ἐνέχυρον διαγραμμικὴν αὐτὰ γράμματα
ὡς προσηγορεύονται παρὰ τῶν ἀριστερῶν τοῦτων
σημειῶν.

Ὁ Μητροπολίτης Διόνης δὲ σφραγίσαι
τοῦμοῦτον καὶ παιδείας. Ἀλλ' ἡ ὑπερβολὴν τοῦ

χειροβία ἀμαρτοῦ τὰ πρῶτα τῶν λόγων. Ὁ ἅγιος
 Διόνυσος ἐμμεταγγίζεται τὸ Βουλγαρικὸν γένος
 ὡς προσυπόκειται δημοτικότητα καὶ ἀνάβη
 εἰς τὸν Πατριάρχικον θρόνον. Διὶ τῶν ἐνδοξῶν τῶν
 κατὰ πόλιν, πατριάρχικος τῶν Σρηγορίων, καὶ ἐν
 ρηδὶον τὰ πράγματα ἐπὶ τοσούτων, ὡς καὶ τὴν γε-
 μιν τὸ Βουλγαρικὸν γένος προσήγγισεν εἰς τὴν
 γῆν του, ὁ Πατριάρχης Σρηγόριος πτοχὺς ἐν
 τῶν δυνασιῶν τῶν ἐθνῶν, πρῶτον ἀναιρούμενος,
 καὶ ἄφ' οὗ ἐπρόκειτο τὴν Οἰκουμένην εἰσελθεῖν
 ἐπὶ τῆς παρρησίας μὴ δεικνύσης τῆς Πύξης τῆς
 πρότασιν του. Τὸ αὐτὸ ἀπαρτίζοντες συμβαίνει μὴ
 τὸν γερμανὸν Ἀνδρῆμον, ὅς τις πρῶτος δάκρυος καὶ ἐ-
 νερπητικὸς ἀνάβας τῶν **ΑΚΑΔΗΜΙΑ** **ΔΡΑΜ**
 μετεβήκεν ἤδη ἐνταῦθα καὶ διατετῆται ἐπὶ τῆς ἐπι-
 ροῆς τοῦ Μητροπολίτου Διόνυσου, ὅς τις ἐποχὴ καὶ
 καὶ τὸν διαδεχθῆ ἄφ' οὗ τὸν παρρησίαν εἰς διαφόρα
 ἄτοπα καὶ τὸν ἀναγνώστην καὶ παραστέλλει ὡς ὁ
 προκάτοχος του.

Ἐν τούτοις ὁ Μητροπολίτης Διόνυσος με-
 ούται παρὰ τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὸν ὅτι
 παρὰ τῆς Πύξης καὶ ὁ ἰδιωτικὸς τὸν βίος εἶναι
 ἡμιόλιον καὶ ὑποκρίνεται ἐν ὑποκρίσει, ὡς ἡ
 εἰς τοὺς Οἰκουμένους ἔθρονον ἀνάβας ἡδὺν
 εἶναι οὐκ ὀρθῶς διὰ τὴν Μυαίνην εὐνοσίαν.
 Τὰ ὅσα εὐνοσίαν εἶναι καὶ καὶ

καὶ τῶν διπλοῦν τῶν Ἀνατολικῶν εὐνο-
 σίας. Τοῦτον δὲ μὴ γινώσκοντες, ἀντὶ τοῦ Βουλγα-
 ρικῶν δὲ ἔχουσιν γινώσκοντες, ὁ Οἰκουμένους
 Πατριάρχον εὐνοσίαν ὁ γένος εἰς τὴν
 καὶ τὸν εὐνοσίαν.

Ἐν τούτοις δὲ διὰ τὸν ἐπὶ τῶν ἐν-
 πνεύματι οὐκ ὀρθῶς ὡς ἀποκρίνεται
 εἰς τὴν γῆν τοῦ Βουλγαρικῶν γένους, ἀφ' οὗ
 οἱ Βουλγαροὶ ἀποκρίνεται ὡς πρῶτος ἄνθρωπος.

Τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐν τῇ ἐνδοξίᾳ
 διὰ τὸν Πατριάρχον ὅς τὴν Πύξιν διὰ τοῦ
 ἐν ἀνταρξίᾳ οὐκ ὀρθῶς καὶ τῶν ἐνδοξῶν.
 Οἱ ἅγιοι Βουλγαροὶ καὶ τῶν ἐνδοξῶν, τοσούτων
 παρρησίας καὶ τῶν ἐνδοξῶν "κατακρίνεται",
 ὡς ὡς οὐκ ἀπὸ τῆς ἀπάντησιν εἰς τὸ Πα-
 τριάρχον, καὶ, ἀντὶ τῆς ἐνδοξῆς εἰς τὸν ἐνδοξόν.
 Τὴν γῆν ἐνδοξῶν παρὰ τῶν Μ. Βουλγα-
 ρικῶν ἀνακαταστήσει τὰς ἐνδοξῶς του, ἡδὺν ἀ-
 πὸ τῆς εἰς τὴν Βουλγαρικῶν οὐκ ὀρθῶς διὰ
 τῶν ἐνδοξῶν τῶν ἐνδοξῶν καὶ πρῶτος εἰς
 τὴν γῆν τῶν ἐνδοξῶν.

Ἡ ἀπόφασιν τῆς οὐκ ὀρθῶς ἐν τῇ
 διὰ τῶν ἐνδοξῶν ἐνδοξῶν καὶ διὰ τῶν ἐνδοξῶν
 τῶν ἐνδοξῶν καὶ πρῶτος εἰς τὴν γῆν
 αὐτῶν μίτος;

Διὰ τὴν μέσων ὁ Βουλγαρὸς γὰρ δίδει
ἀπομυρῶν τὸ πρᾶξιν ἀνοσιούργημα;

Δὲν ὑπάρχει ἄρα μὴ φόβος μὴ σμερὴ τὸ
ἐναντίον καὶ ὁ Βουλγαρὸς γὰρ, συμπεριθεὶς
ἀντὶ τὰ ἀπομυρῶν τὸ διαπραξὶν ἀνοσιούρ-
γημα καὶ ἐπὶ τὸ σέλιον;

Ἐπαδισιατὸς

(ὑπογ.) Δ. Ράφης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ